

Krajina bílých míst

Devítka

1. Když odsedlávám ráno sny - svou větrnou stáj,
i poslední z chromých ptáků válku vzdá a odletí
do čtyřech stran najednou s tebou víc
než bez tebe sám.
2. Když úsvit mě v očích bolí, mám ten odvěký strach
plavců co k břehům zatím neznámým se přiblíží
a zůstanou stát nesmělí
jak svázal je hlad.

R: Má krajino bílých míst,
má hvězdo na mapách ztracených
ještě jsi svá jenomže já.
Do pavučin ptačích hnízd,
můj ostrove stokrát vysněný
spoutám tě vším o co jsem stál.

3. Snad právě dnes ráno, vyplouvám na poslední z cest,
mám španělskou krev a víno divoký
a mírnou loď jak můžeš jen chtít
ve vlnách jsem utopil klid.

R: Má krajino bílých míst...